

ΛΟΥΤΡΟ Ελασσόνας
Ψηφιοποίηση Πολιτιστικής Κληρονομιάς

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ

Απόκρεια

Έθιμα και τραγούδια
της Αποκριάς
και των καρναβαλιών

ΛΟΥΤΡΟ
Ιανουάριος 2018

Απόκρεια

ΔΩΡΕΑΝ

Επιτρέπεται η οποιαδήποτε παιδευτική του χρήση,
δεν επιτρέπεται για κανέναν απολύτως λόγο, η
οποιαδήποτε οικονομική του εκμετάλλευση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

ΠΗΓΕΣ:

Ηχητικό αρχείο του
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μαρτίνη του Ηλία

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΤΕΣ:

ΕΥΓΕΝΙΑ Μαρτίνη σύζυγος Δημητρίου
ΙΩΑΝΝΗΣ Καλύβας του Αντωνίου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ e-εκδόσεως:

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης του Κωνσταντίνου

1^η e-έκδοση:
Κυριακή, 21 Ιανουαρίου 2018

ΛΟΥΤΡΟ Ελασσόνας
Ψηφιοποίηση Πολιτιστικής Κληρονομιάς

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ

Απόκριεω

Έθιμα και τραγούδια
της Αποκριάς
και των καρναβαλιών

ΛΟΥΤΡΟ
Ιανουάριος 2018

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	5
ΕΘΙΜΑ	6
Τραγούδια Α΄ Μέρους	7
Σκωπτικά.....	7
Απού πάν' 'πού τη Βλαχιά	7
Έβαλα μια κλουσαριά	8
Κάτω στον βαθύ το λάκκο.....	9
Απού πέρα απ' του πουτάμι	10
Τώρα το βραδύ βραδάκι	11
Πέντε ποντικοί.....	12
Σαράντα πέντε Κυριακές	13
Τα σπίτια που 'χα στο ι βουνί.....	14
Από ξένο ν τόπο κι από μακρινό	15
Τζιριτζέλω	16
Μούλα	17
ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ	18

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σεβαστοί συγχωριανοί
και λοιποί φίλοι του ΛΟΥΤΡΟΥ Ελασσόνας,

μπροστά στον άμεσο κίνδυνο, της εξαφάνισης της μοναδικής και ανεκτίμητης πολιτιστικής κληρονομιάς του χωριού μας, το **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ** ως ένας από τους πολιτισμικούς του φορείς και με βαθύτατη αίσθηση ευγνωμοσύνης προς αυτό το χωριό (που τυγχάνει να είναι και η καταστατική του έδρα), αλλά και προς όλους τους κατοίκους του που διαμόρφωσαν ασυναίσθητα και διαχρονικά το γόνιμο υπόβαθρο, για την έμπνευση και ίδρυση αυτού του ανωτάτου πολιτισμικού και πνευματικού θεσμού της ανθρωπότητας, αποφάσισε την ενεργοποίηση της δράσεως: **«ΛΟΥΤΡΟ Ελασσόνας, Ψηφιοποίηση Πολιτιστικής Κληρονομιάς»**.

Σκοπός της δράσεως είναι, η με κάθε τρόπο διάσωση και διάδοση του πολιτισμικού υλικού του ΛΟΥΤΡΟΥ και ιδιαίτερως, στις επόμενες γενεές των παιδιών του, επενδύοντας έτσι δυναμικά στην ηθική τους διαμόρφωση, αλλά και στη χρηστή κοινωνικοποίησή τους τόσο στο χωριό, όσο και στη χώρα, στον απανταχού Ελληνισμό, μέχρι ακόμη και σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Στόχος της δράσεως είναι, η ψηφιοποίηση όλου αυτού του εναπομείναντος πολιτισμικού υλικού και η δημόσια, δωρεάν διάθεσή του σε κάθε ενδιαφερόμενο, μέσω των τεχνολογικών δυνατοτήτων που προσφέρονται τουλάχιστον σήμερα από το διαδίκτυο, αλλά και όπου υπάρχει η δυνατότητα, η εύλογη αναβίωση αξιόλογων εθίμων και τοπικών δρώμενων.

Φυσικά η επιτυχία της δράσεως, θα εξαρτηθεί εξ' ολοκλήρου από τη φιλότιμη συνεργασία και την πρόσφορη διάθεση όλων αυτών που κατέχουν οποιοδήποτε σχετικό πολιτισμικό στοιχείο, ή το θυμούνται κι έχουν τη θέληση να το διασώσουν ως πληροφορητές του. Σε κάθε περίπτωση, μπορούν να το κάνουν απευθυνόμενοι απευθείας στον ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΠΡΟΕΔΡΟ ΟΠ **ΑΝΤΩΝΙΟ Μαρτίνη**, είτε επικοινωνώντας μαζί του στην ταχυδρομική διεύθυνση:

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΠ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης
ΛΟΥΤΡΟ ΨΠΚ
400 01 ΛΟΥΤΡΟ Ελασσόνας

είτε στο τηλέφωνο: (0030) 2493053022, στο κινητό: (0030) 6976887021, ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία στα emails: ppop@olympiakopantechnon.gr και antoniosmartinis@gmail.com

Αρκετά με τις θεωρητικές και φιλολογικές προσεγγίσεις του πολιτισμού.

Ώρα για δράση.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΠ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

ΕΘΙΜΑ

Όπως παντού στην Ελλάδα, έτσι και στο ΛΟΥΤΡΟ, η Κυριακή της Αποκριάς, ήταν η μέρα των **καρναβαλιών** (από το λατινικό: Carneval, Carnevale κι από τις λέξεις Carne = κρέας και Vale = περνάει, δηλαδή τέλος της κρεατοφαγίας).

Οι ρίζες των καρναβαλιών, άλλο ένα αποκλειστικώς ανδρικό δρώμενο του χωριού όπως και τα Ρουγκαντζιάρια, φτάνουν στις αρχαιοελληνικές Διονυσιακές γιορτές και γι' αυτό το λόγο, βρίθουν από οργιώδη ερωτισμό, εμβληματικά σύμβολα και στοιχεία γονιμότητας, άκρατη αθυροστομία και πάρα πολύ γλέντι, κρασί και ξεφάντωμα!

Περίπου τις μεσημεριανές ώρες και μετά το φαγητό, τα καρναβάλια συγκεντρώνονταν σε κάποιο σπίτι του χωριού, όπου μεταμφιέζονταν και κατόπιν, ξεκινούσαν για την πλατεία. Στην κορυφή του μπουλουκιού φυσικά, το αρχέγονο ζευγάρι, που θα τελούσε την τελετή του γάμου. Συνοδοί, κάθε είδους μεταμφιεσμένοι με παλιόρουχα, τομάρια, αυτοσχέδιες μάσκες κι ότι άλλο μπορούσε να βάλει ο νους του καθενός! Τα καρναβάλια φτάνανε μέχρι το πλατύσκαλο της εκκλησίας κι εκεί ο τραγόπαπας, πάντρευε το ζευγάρι με κάθε τιμή κι ευλογία! Το υπόλοιπο τσούρμιο υποβοηθούσε το έργο του τραγόπαπα, με ανεξέλεγκτα πρόστυχα πειράγματα για πλούσια ερωτική δράση και φυσικά, για πολλούς απογόνους!

Όταν τελείωνε ο γάμος, στήνονταν τρανός και έξαλλος χορός με όλα τ' αθυρόστομα τραγούδια της ημέρας και κάποια στιγμή, απροσδόκητα η νύφη καμώνονταν πως την έπιαναν οι πόντοι και μέσα σε αλαλαγμούς και γενικό πανδαιμόνιο, γεννιόταν το παιδί, η νέα καλλιεργητική περίοδος. Τότε έμπαιναν στο χορό κι οι υπόλοιποι χωριανοί και σταματούσαν, με το χτύπημα της καμπάνας του εσπερινού. Τα καρναβάλια αποσύρονταν για να ξεμασκαρευτούν κι οι υπόλοιποι μπαίνανε στην εκκλησία.

Εκείνος ο εσπερινός είχε ιδιαίτερη σημασία, καθώς σηματοδοτούσε την είσοδο στην περίοδο της μεγάλης Σαρακοστής, περίοδο νηστείας και πνευματικής προσήλωσης πριν το Πάσχα. Μία περίοδο με εξαιρετικές ψυχικές απαιτήσεις, όπως ακριβώς και η συγχώρεση.

Το κυριότερο λοιπόν και ουσιαστικότερο έθιμο της Αποκριάς, είναι τα **«ΣΧΟΥΡΜΕΝΑ»** (συγχωρεμένα). Τα σχουρμένα, δηλαδή η αλληλοσυγχώρεση όλων των χωριανών μεταξύ τους για τις τυχούσες στεναχώριες της προηγούμενης χρονιάς, που επιβάλλονταν για την κάθαρση της ψυχής και την προετοιμασία της για την επερχόμενη νηστεία. Έτσι στο τέλος του εσπερινού, ο παπάς συγχωρούσε το εκκλησίασμα κι όλοι κατόπιν, συγχωρούνταν αναμεταξύ τους.

Όταν αποχωρούσαν από την εκκλησία και γύριζαν στα σπίτια τους, ξεκινούσαν όλα τα παιδιά μέχρι και οι έφηβοι (!), για τα σχουρμένα με τους νονούς τους, οι οποίοι τους περίμεναν και τους πρόσφεραν ότι είχαν στη διάθεσή τους, καλούδια, δώρα και χαρτζιλίκι. Κατόπιν επέστρεφαν στα σπίτια τους κι εκεί συγχωρούνταν με όλους τους συγγενείς, υποκλινόμενος ως ένδειξη σεβασμού κάθε μικρότερος στους μεγαλύτερους του.

Σημειωτέον για την κατάδειξη της σπουδαιότητας αυτού του εθίμου, το ότι ακόμα κι η απογευματινή καλησπέρα αυτής της ημέρας κατά τη συνάντηση των χωριανών στο δρόμο, αντικαθίσταται κατ' εξαίρεση με τον χαιρετισμό «σχουρμένα»!

Την Καθαρά Δευτέρα το πρωί, τα παιδιά πηγαίνανε στις γιαγιάδες για να φάνε τις **«φωλιές»!** οι φωλιές ήτανε απλές φέτες ψωμιού, πασπαλισμένες με λίγη ζάχαρη και ραντισμένες με νερό κι όπου υπήρχε η ... πολυτέλεια, με λίγο ελαιόλαδο! ...

Τέλος την Τετάρτη, οι πεθερές πήγαιναν στις νύφες το **«τριομέρι»**, που ήταν ένα πεσκέσι από χαλβά, κουσιάφι (αποξηραμένα κορόμηλα και άλλα φρούτα, βρασμένα με ζάχαρη) κι ένα μπουκάλι κρασί.

Τραγούδια Α΄ Μέρους

Σκωπτικά

Απού πάν' 'πού τη Βλαχιά

Ντοπιολαλιά	Επεξηγήσεις
<i>Απού πάν' 'πού τη Βλαχιά κατιβαίνει ένας πασιάς, γράφει στα φιρμάνια του, για να παντρευτούν οι γριες τα κορίτσια, 'καλογριές. Τ' άκ'σαν το 'μαθαν κι αυτές, άει σαν το 'μαθαν κι αυτές, λούζουνταν, χτινίζονταν, σταυρογκουργκουλίζονταν.</i>	Από, από κατεβαίνει (οι) άκουσαν (κρέμαγαν σταυρούς στο λαιμό)

τραγουδιστά: <https://youtu.be/G-xu0FWxgRk>

- Απού πάν' μαρή Μαριώ, ν απού πάν' 'πού τη Βλαχιά.
- Απού πάν' μαρή Μαριώ, ν απού πάν' 'πού τη Βλαχιά.
- Ν απού πάν' 'πού τη Βλαχιά, κατιβαίνει ένας πασιάς.
- Ν απού πάν' 'πού τη Βλαχιά, κατιβαίνει ένας πασιάς.
- Κατιβαίνει μαρή Μαριώ, κατιβαίνει ένας πασιάς.
- Κατιβαίνει μαρή Μαριώ, κατιβαίνει ένας πασιάς.
- Κατιβαίνει ένας πασιάς, γράφει στα φιρμάνια του.
- Κατιβαίνει ένας πασιάς, γράφει στα φιρμάνια του.
- Γράφει στα φιρμάνια του, για να παντρευτούν οι γριες.
- Γράφει στα φιρμάνια του, για να παντρευτούν οι γριες.
- Για να πα' μαρή Μαριώ, για να παντρευτούν οι γριες.
- Για να πα' μαρή Μαριώ, για να παντρευτούν οι γριες.
- Για να παντρευτούν οι γριες, τα κορίτσια 'καλογριές.
- Για να παντρευτούν οι γριες, τα κορίτσια 'καλογριές.
- Τα κορί' μαρή Μαριώ, τα κορίτσια 'καλογριές.
- Τα κορί' μαρή Μαριώ, τα κορίτσια 'καλογριές.
- Τα κορίτσια 'καλογριές, τ' άκ'σαν το 'μαθαν κι αυτές.
- Τα κορίτσια 'καλογριές, τ' άκ'σαν το 'μαθαν κι αυτές.
- Άει σαν το μαρή Μαριώ, άει σαν το 'μαθαν κι αυτές.
- Άει σαν το μαρή Μαριώ, άει σαν το 'μαθαν κι αυτές.
- Άει σαν το 'μαθαν κι αυτές, λούζουνταν χτινίζονταν.
- Άει σαν το 'μαθαν κι αυτές, λούζουνταν χτινίζονταν.
- Λούζουνταν μαρή Μαριώ, λούζουνταν χτινίζονταν.
- Λούζουνταν μαρή Μαριώ, λούζουνταν χτινίζονταν.
- Λούζουνταν χτινίζονταν, σταυρογκουργκουλίζονταν.
- Λούζουνταν χτινίζονταν, σταυρογκουργκουλίζονταν.

Έβαλα μια κλουσαριά

Ντοπιολαλιά	Επεξηγήσεις
Έβαλα μια κλουσαριά μι σαράντα πέντε αυγά, μ' έβγαλε κι αυτή δυο π'λιά, το 'να ήταν κόκουτας, τ' άλλο ήταν πέρδικα. Πάει στον πέρα μαχαλά, έκατσι κι λάλησι, ξύπνησι μια καλογριά, σήκω, σήκω καλογριά.	πουλιά κόκορας έκατσε κι λάλησε ξύπνησε

τραγουδιστά: https://youtu.be/Ntzzd_4TAEw

- Έβαλα μπρε μπρε μπρε, έβαλα μια κλουσαριά.
- Έβαλα μπρε μπρε μπρε, έβαλα μια κλουσαριά.
- Έβαλα μια κλουσαριά, μι σαράντα πέντε αυγά.
- Έβαλα μια κλουσαριά, μι σαράντα πέντε αυγά.
- Μι σαρά' μπρε μπρε μπρε, μι σαράντα πέντε αυγά.
- Μι σαρά' μπρε μπρε μπρε, μι σαράντα πέντε αυγά.
- Μι σαράντα πέντε αυγά, μ' έβγαλι κι αυτήν δυο π'λιά.
- Μι σαράντα πέντε αυγά, μ' έβγαλι κι αυτήν δυο π'λιά.
- Μ' έβγαλι μπρε μπρε μπρε, μ' έβγαλι κι αυτήν δυο π'λιά.
- Μ' έβγαλι μπρε μπρε μπρε, μ' έβγαλι κι αυτήν δυο π'λιά.
- Μ' έβγαλι κι αυτήν δυο π'λιά, το 'να ήταν κόκουτας.
- Μ' έβγαλι κι αυτήν δυο π'λιά, το 'να ήταν κόκουτας.
- Το 'να ή' μπρε μπρε μπρε, το 'να ήταν κόκουτας.
- Το 'να ή' μπρε μπρε μπρε, το 'να ήταν κόκουτας.
- Το 'να ήταν κόκουτας, τ' άλλου ήταν πέρδικα.
- Το 'να ήταν κόκουτας, τ' άλλου ήταν πέρδικα.
- Τ' άλλου ή' μπρε μπρε μπρε, τ' άλλου ήταν πέρδικα.
- Τ' άλλου ή' μπρε μπρε μπρε, τ' άλλου ήταν πέρδικα.
- Τ' άλλου ήταν πέρδικα, πάει στο ν πέρα μαχαλά.
- Τ' άλλου ήταν πέρδικα, πάει στο ν πέρα μαχαλά.
- Πάει στον πέ' μπρε μπρε μπρε, πάει στο ν πέρα μαχαλά.
- Πάει στον πέ' μπρε μπρε μπρε, πάει στο ν πέρα μαχαλά.
- Πάει στον πέρα μαχαλά, έκατσι κι λάλησι.
- Πάει στον πέρα μαχαλά, έκατσι κι λάλησι.
- Έκατσι μπρε μπρε μπρε, έκατσι κι λάλησι.
- Έκατσι μπρε μπρε μπρε, έκατσι κι λάλησι.
- Έκατσι κι λάλησι, ξύπνησι μια καλογριά.
- Έκατσι κι λάλησι, ξύπνησι μια καλογριά.
- Ξύπνησι μπρε μπρε μπρε, ξύπνησι μια καλογριά.
- Ξύπνησι μπρε μπρε μπρε, ξύπνησι μια καλογριά.
- Ξύπνησι μια καλογριά, σήκω, σήκω καλογριά.
- Ξύπνησι μια καλογριά, σήκω, σήκω καλογριά.

Κάτω στον βαθύ το λάκκο

Ντοπιολαλιά	Επεξηγήσεις
Κάτω στον βαθύ το λάκκο κάνουν τα καβούρια γάμο κι οι χιλώνις πανηγύρι, κάλεσαν και την Τρικάλω.	χελώνες
Κι η Τρικάλω δεν πααίνει κι όταν άκ'σει ντρούμπου ντρούμπου, τότι κίνησι να πάει, να χορέψει και να φάει.	πηγαίνει άκουσε τότε κίνησε

τραγουδιστά: <https://youtu.be/ka584-vHjZI>

- Κά' μωρέ κάτω, στον βαθύ το λάκκο.
- Κά' μωρέ κάτω, στον βαθύ το λάκκο.
- Κάτω στον βαθύ ύν το λάκκο, κάνουν τα καβουνούρια γάμο.
- Κάτω στον βαθύ ύν το λάκκο, κάνουν τα καβουνούρια γάμο.
- Κά' μωρέ κάνουν, τα καβούρια γάμο.
- Κά' μωρέ κάνουν, τα καβούρια γάμο.
- Κάνουν τα καβουνούρια γάμο κι οι χιλώνις παϊανηγύρι.
- Κάνουν τα καβουνούρια γάμο κι οι χιλώνις παϊανηγύρι.
- Κι οι μωρέ κι οι χιλώνις πανηγύρι.
- Κι οι μωρέ κι οι χιλώνις πανηγύρι.
- Κι οι χιλώνις παϊανηγύρι, κάλισαν και την ην Τρικάλω.
- Κι οι χιλώνις παϊανηγύρι, κάλισαν και την ην Τρικάλω.
- Κά' μωρέ κάλισαν και την Τρικάλω.
- Κά' μωρέ κάλισαν και την Τρικάλω.
- Κάλισαν και την ην Τρικάλω κι η Τρικάλω δεν εν πααίνει.
- Κάλισαν και την ην Τρικάλω κι η Τρικάλω δεν εν πααίνει.
- Κι η μωρέ κι η Τρικάλω δεν πααίνει.
- Κι η μωρέ κι η Τρικάλω δεν πααίνει.
- Κι η Τρικάλω δεν εν πααίνει κι όταν άκ'σει ντρούνουμπου ντρούμπου.
- Κι η Τρικάλω δεν εν πααίνει κι όταν άκ'σει ντρούνουμπου ντρούμπου.
- Και μωρέ κι όταν άκ'σει ντρούμπου ντρούμπου.
- Και μωρέ κι όταν άκ'σει ντρούμπου ντρούμπου.
- Κι όταν άκ'σει ντρούνουμπου ντρούμπου, τότε κίνησι | να πάει.
- Κι όταν άκ'σει ντρούνουμπου ντρούμπου, τότε κίνησι | να πάει.
- Τότι κίνησι | να πάει, να χορέψει κι | να φάει.
- Τότι κίνησι | να πάει, να χορέψει κι | να φάει.

Απού πέρα απ' του πουτάμι

Ντοπιολαλιά	Επεξηγήσεις
Απού πέρ' απ' του πουτάμι κι απού δώθι απ' τουν βαρδάρη, κάθιτι ρουμιός κι τούρκους, του ρουμιό τουν λέγουν Γιάννη και τουν τούρκου Σουλειϊμάνη.	Από από δώθε, τον κάθεται ρωμιός και τούρκος, τον, τον τον τούρκο
Έχει ο Γιάννης μια Βασίλω τη γυρεύει ο Σουλειϊμάνης, δώσ' μου Γιάννη μ' την Βασίλω, δε σ' τη δίνω Σουλειϊμάνη, δε σ' τη δίνω την Βασίλω.	σου σου

τραγουδιστά: <https://youtu.be/zFHUuXqX8p4>

- Απού πέρ' απ' του πουτάμι
κι απού δώθι απ' τουνον βαρδάρη,
κάθιτι ρουμιός κι τούρκους.
- Κι απού δώθι απ' τουνον βαρδάρη,
κάθιτι ρουμιός κι τούρκους.
- Κά' μωρέ κάθιτι ρουμιός κι τούρκους.
- Κά' μωρέ κάθιτι ρουμιός κι τούρκους.
- Κάθιτι ρουμιός και τούρκος
του ρουμιό τουν λενέγουν Γιάννη.
- Κά' μωρέ κάθιτι ρουμιός κι τούρκους,
του ρουμιό τουν λενέγουν Γιάννη
και τον τούρκο Σουνοιειϊμάνη.
- Του ρουμιό τουν λενέγουν Γιάννη
κι τουν τούρκο Σουνοιειϊμάνη.
- Και μωρέ κι έχει ο Γιάννης μια Βασίλω.
- Και μωρέ κι έχει ο Γιάννης μια Βασίλω.
- Κι έχει ο Γιάννης μια Βασίλω
τη γυρεύει ο Σουνοιειϊμάνης.
- Κι έχει ο Γιάννης μια Βασίλω
τη γυρεύει ο Σουνοιειϊμάνης.
- Δώ' μωρέ δώσ' μου Γιάννη μ' την Βασίλω.
- Δώ' μωρέ δώσ' μου Γιάννη μ' την Βασίλω.
- Δώσ' μου Γιάννη μ' την Βασίλω
δε σ' τη δίνω Σουνοιειϊμάνη.
- Δώσ' μου Γιάννη μ' την Βασίλω
δε σ' τη δίνω Σουνοιειϊμάνη.
- Δε μωρέ δε σ' τη δίνω Σουλειϊμάνη.
- Δε μωρέ δε σ' τη δίνω Σουλειϊμάνη.
- Δε σ' τη δίνω Σουνοιειϊμάνη,
δε σ' τη δίνω την Βασίλω.
- Δε σ' τη δίνω Σουνοιειϊμάνη,
δε σ' τη δίνω την Βασίλω.

Τώρα το βραδύ βραδάκι

Ντοπιολαλιά	Επεξηγήσεις
Τώρα <i>του</i> βραδύ βραδάκι, στ' άστρου κι στου <i>φιγγαράκι</i> , βρίσκω ένα κοριτσάκι, <i>του ρουτούσα που κοιμάτι</i> <i>κι απού κα'ναν δε φουβάτι.</i> Στα <i>κριβάτια</i> μωρ' <i>κοιμούμι</i> <i>κι απού κα'ναν δε φοβούμι,</i> <i>έχω πόρτις σιδιρένιες,</i> κλειδωνιές <i>μαλαματένιες.</i>	το φεγγαράκι το ρωτούσα που κοιμάται κι από κανέναν δε φοβάται. κρεβάτια, κοιμούμαι κι από κανέναν δεν φοβούμαι έχω πόρτες σιδερένιες,

τραγουδιστά: <https://youtu.be/1XD7r68iGLY>

- Τώρα του μωρ' Παναγιούδα μ', τώρα του βραδύ βραδάκι.
- Τώρα του μωρ' Παναγιούδα μ', τώρα του βραδύ βραδάκι.
- Τώρα του βραδύ βραδάκι, στ' άστρου κι στου φιγγαράκι.
- Τώρα του βραδύ βραδάκι, στ' άστρου κι στου φιγγαράκι.
- Στ' άστρου κι μωρ' Παναγιούδα μ', στ' άστρου κι στου φιγγαράκι.
- Στ' άστρου κι μωρ' Παναγιούδα μ', στ' άστρου κι στου φιγγαράκι.
- Στ' άστρου κι στου φιγγαράκι, βρίσκω ένα κοριτσάκι.
- Στ' άστρου κι στου φιγγαράκι, βρίσκω ένα κοριτσάκι.
- Του ρουτού' μωρ' Παναγιούδα μ', του ρουτούσα που κοιμάτι.
- Του ρουτού' μωρ' Παναγιούδα μ', του ρουτούσα που κοιμάτι.
- Του ρουτούσα που κοιμάτι κι απού κα'ναν δε φουβάτι.
- Του ρουτούσα που κοιμάτι κι απού κα'ναν δε φουβάτι.
- Στα κριβά' μωρ' Παναγιούδα μ', στα κριβάτια μου κοιμούμι.
- Στα κριβά' μωρ' Παναγιούδα μ', στα κριβάτια μου κοιμούμι.
- Στα κριβάτια μου κοιμούμι κι απού κα'ναν δε φοβούμι.
- Στα κριβάτια μου κοιμούμι κι απού κα'ναν δε φοβούμι.
- Έχω πό' μωρ' Παναγιούδα μ', έχω πόρτις σιδιρένιες.
- Έχω πό' μωρ' Παναγιούδα μ', έχω πόρτις σιδιρένιες.
- Έχω πόρτις σιδιρένιες κλειδωνιές μαλαματένιες.
- Έχω πόρτις σιδιρένιες κλειδωνιές μαλαματένιες.

Πέντε ποντικοί

Ντοπιολαλιά	Επεξηγήσεις
<i>Πέντι ποντικοί κι δικαουχτώ νυφίτσες, <u>γάμουν</u> έκαμαν μ' ένα σπυρί σιαράκι. Και το ήλιαζαν στης βασινιάς το φύλλο. Κι του σιάκιαζαν στης ψείρας το σαμάρι. Κι του φόρτωναν, στον ψύλλου στα καπούλια. Πάν' κι τ' άλισαν, στης μπάμπους του σφουντίλι.</i>	Πέντε και δεκαοχτώ νυφίτσες <u>γάμον</u> έκαναν σιαράκι το και το βάζανε σε σακιά το το το στον άλεσαν στης γριάς το σφοντύλι

τραγουδιστά: <https://youtu.be/nL0mHVvYXj0>

- Πέντι ποντικοί μωρέ πέντι ποντικοί.
- Πέντι ποντικοί μωρέ πέντι ποντικοί.
- Κι δικαουχτώ νυφίτσες, σίμπα¹ ψηλή μ' του φούρνου.
- Κι δικαουχτώ νυφίτσες, σίμπα ψηλή μ' του φούρνου.
- «Γάμουν» έκαμαν μωρέ «γάμουν» έκαμαν.
- «Γάμουν» έκαμαν μωρέ «γάμουν» έκαμαν.
- Μ' ένα σπυρί σιαράκι, σίμπα ψηλή μ' του φούρνου.
- Μ' ένα σπυρί σιαράκι, σίμπα ψηλή μ' του φούρνου.
- Και το ήλιαζαν μωρέ και το ήλιαζαν.
- Και το ήλιαζαν μωρέ και το ήλιαζαν.
- Στης βασινιάς το φύλλο, σίμπα ψηλή μ' του φούρνου.
- Στης βασινιάς το φύλλο, σίμπα ψηλή μ' του φούρνου.
- Κι του σιάκιαζαν μωρέ κι του σιάκιαζαν.
- Κι του σιάκιαζαν μωρέ κι του σιάκιαζαν.
- Στης ψείρας του σαμάρι, σίμπα ψηλή μ' του φούρνου.
- Στης ψείρας του σαμάρι, σίμπα ψηλή μ' του φούρνου.
- Κι του φόρτωναν μωρέ κι του φόρτωναν.
- Κι του φόρτωναν μωρέ κι του φόρτωναν.
- Στον ψύλλου στα καπούλια, σίμπα ψηλή μ' του φούρνου.
- Στον ψύλλου στα καπούλια, σίμπα ψηλή μ' του φούρνου.
- Πάν' κι τ' άλισαν μωρέ πάν' κι τ' άλισαν.
- Πάν' κι τ' άλισαν μωρέ πάν' κι τ' άλισαν.
- Στης μπάμπους του σφουντίλι, σίμπα ψηλή μ' του φούρνου.
- Στης μπάμπους του σφουντίλι, σίμπα ψηλή μ' του φούρνου.

σίμπα¹: συνδαύλισε

Σαράντα πέντε Κυριακές

Ντοπιολαλιά	Επεξηγήσεις
Σαράντα πέντι Κυριακές κι εξήντα δυο Δευτέρες, δεν είδα την αγάπη μου κι έχω καρδιά καμένη.	πέντε
<i>Ιψές</i> την είδα στο χορό, χορεύει δε χορεύει, και με το μάτι την πατώ και <i>μι</i> τα χείλη τη γνέφω.	Εψές με
Βάλ' το τσιμπέρι σ' χαμηλά κι σκέπασι το φρύδι, να μη φανεί το φίλημα, πως σ' έχω φιλημένη.	

τραγουδιστά: https://youtu.be/pXE8v_ZGFRk

- Σαράντα πέ' μωρ' βλάχα μου, σαράντα πέντι Κυριακές.
- Σαράντα πέ' μωρ' βλάχα μου, σαράντα πέντι Κυριακές.
- Οἶο μωρ' βλάχα μ' κι εξήντα δυο Διυτέρεις,
οἶο μωρ' βλάχα μ' κι εξήντα δυο Διυτέρεις.
- Οἶο μωρ' βλάχα μ' κι εξήντα δυο Διυτέρεις,
οἶο μωρ' βλάχα μ' κι εξήντα δυο Διυτέρεις.
- Δεν είδα τη μωρ' βλάχα μου, δεν είδα την αγάπη μου.
- Δεν είδα τη μωρ' βλάχα μου, δεν είδα την αγάπη μου.
- Οἶο μωρ' βλάχα μ' κι έχω καρδιά καμένη,
οἶο μωρ' βλάχα μ' κι έχω καρδιά καμένη.
- Οἶο μωρ' βλάχα μ' κι έχω καρδιά καμένη,
οἶο μωρ' βλάχα μ' κι έχω καρδιά καμένη.
- Ν ιψές την εί' μωρ' βλάχα μου, ν ιψές την είδα στο χορό.
- Ν ιψές την εί' μωρ' βλάχα μου, ν ιψές την είδα στο χορό.
- Οἶο μωρ' βλάχα μ' χορεύει δε χορεύει,
οἶο μωρ' βλάχα μ' χορεύει δε χορεύει .
- Οἶο μωρ' βλάχα μ' χορεύει δε χορεύει,
οἶο μωρ' βλάχα μ' χορεύει δε χορεύει .
- Και με το μά' μωρ' βλάχα μου και με το μάτι την πατώ.
- Και με το μά' μωρ' βλάχα μου και με το μάτι την πατώ.
- Οἶο μωρ' βλάχα μ' και μι τα χείλη τη γνέφω,
οἶο μωρ' βλάχα μ' και μι τα χείλη τη γνέφω.
- Οἶο μωρ' βλάχα μ' και μι τα χείλη τη γνέφω,
οἶο μωρ' βλάχα μ' και μι τα χείλη τη γνέφω.
- Βάλ' το τσιμπέ' μωρ' βλάχα μου, βάλ' το τσιμπέρι σ' χαμηλά.
- Βάλ' το τσιμπέ' μωρ' βλάχα μου, βάλ' το τσιμπέρι σ' χαμηλά.
- Οἶο μωρ' βλάχα μ' κι σκέπασι το φρύδι,
οἶο μωρ' βλάχα μ' κι σκέπασι το φρύδι.
- Οἶο μωρ' βλάχα μ' κι σκέπασι το φρύδι,
οἶο μωρ' βλάχα μ' κι σκέπασι το φρύδι.
- Να μη φανεί μωρ' βλάχα μου, να μη φανεί το φίλημα.
- Να μη φανεί μωρ' βλάχα μου, να μη φανεί το φίλημα.
- Οἶο μωρ' βλάχα μ' πως σ' έχω φιλημένη,
οἶο μωρ' βλάχα μ' πως σ' έχω φιλημένη.

- Οἶο μωρ' βλάχα μ' πως σ' έχω φιλημένη,
οἶο μωρ' βλάχα μ' πως σ' έχω φιλημένη.

Τα σπίτια που 'χα στο ι βουνί

Ντοπιολαλιά	Επεξηγήσεις
Τα σπίτια που 'χα στο ι βουνί, μαρή <i>Νιράτζω</i> φουντωτή, κανένας δεν τα <i>πάτησι</i> , « <u>μή γάρ</u> » πασάς τα <i>πάτησι</i> .	Νεράτζω γυαλιένιε πάτησε

τραγουδιστά: <https://youtu.be/df5F7cKH7VQ>

- Τα σπίτια που, τα σπίτια που,
τα σπίτια που 'χα στο ι βουνί.
- Τα σπίτια που, τα σπίτια που,
τα σπίτια που 'χα στο ι βουνί.
- Τα σπίτια που 'χα στο ι βουνί,
μαρή *Νιράτζω* φουντωτή.
- Τα σπίτια που 'χα στο ι βουνί,
μαρή *Νιράτζω* φουντωτή.
- Γεια σου γυαλιένι μ' γεια σου,
ν από το μαχαλά σου.
- Γεια σου γυαλιένι μ' γεια σου,
ν από το μαχαλά σου.
- Κανένας δε, κανένας δε,
κανένας δεν τα *πάτησι*.
- Κανένας δε, κανένας δε,
κανένας δεν τα *πάτησι*.
- Γεια σου γυαλιένι μ' γεια σου,
ν από το μαχαλά σου.
- Γεια σου γυαλιένι μ' γεια σου,
ν από το μαχαλά σου.
- «Μή γάρ» πασά' «μή γάρ» πασά',
«μή γάρ» πασάς τα *πάτησι*.
- «Μή γάρ» πασά' «μή γάρ» πασά',
«μή γάρ» πασάς τα *πάτησι*.
- Γεια σου γυαλιένι μ' γεια σου,
ν από το μαχαλά σου.
- Γεια σου γυαλιένι μ' γεια σου,
ν από το μαχαλά σου.

Από ξένο ν τόπο κι από μακρινό

Ντοπιολαλιά	Επεξηγήσεις
Από ξένο ν τόπο κι από μακρινό, ήρθε ένα ν κοράσιο δώδεκα χρονώ' κι έκατσε σιμά μου πα' στα γόνατα, κι ξεθλυκώθ'καν τ' αργυρά κουμπιά, φάν'καν δυο ιλίτσες καμ' σαράντα δυο, δε μας τις δανείζεις δε μας τις πουλάς; Δε σας τις δανείζω δε σας τις πουλώ, θέλω να τις έχω να σας τυραννώ.	Κοράσι. χρονών ξεθλυκώθηκαν καμιά

τραγουδιστά: https://youtu.be/KN66V7Ch_y0

- [- Από ξένο ν τόπο χαϊδιμέني μ' χα'.
- Από ξένο ν τόπο λέει χαϊδιμέني μ' χα' .]
- Από ξένο ν τόπο κι από μακρινό.
- Από ξένο ν τόπο λέει κι από μακρινό.
- Ήρθε ένα ν κοράσιο χαϊδιμέني μ' χα'.
- Ήρθε ένα ν κοράσιο λέει χαϊδιμέني μ' χα'.
- [- Ήρθε ένα κοράσιο δώδεκα χρονώ'.
- Ήρθε ένα κοράσιο λέει δώδεκα χρονώ' .]
- Κι έκατσε σιμά μου χαϊδιμέني μ' χα'.
- Κι έκατσε σιμά μου λέει χαϊδιμέني μ' χα'.
- Κι έκατσε σιμά μου πάν' στα γόνατα.
- Κι έκατσε σιμά μου λέει πάν' στα γόνατα.
- Κι ξεθλυκώθ'καν χαϊδιμέني μ' χα'.
- Κι ξεθλυκώθ'καν λέει χαϊδιμέني μ' χα'.
- Κι ξεθλυκώθ'καν τ' αργυρά κουμπιά.
- Κι ξεθλυκώθ'καν λέει τ' αργυρά κουμπιά.
- Φάν'καν δυο ιλίτσες χαϊδιμέني μ' χα'.
- Φάν'καν δυο ιλίτσες λέει χαϊδιμέني μ' χα'.

- [- Φάν'καν δυο ιλίτσες καμ' σαρανταριά.
- Φάν'καν δυο ιλίτσες λέει καμ' σαρανταριά.
- Δε μας τις δανείζεις χαϊδιμέني μ' χα'.
- Δε μας τις δανείζεις λέει χαϊδιμέني μ' χα'.
- Δε μας τις δανείζεις δε μας τις πουλάς.
- Δε μας τις δανείζεις λέει δε μας τις πουλάς.
- Δε σας τις δανείζω χαϊδιμέني μ' χα'.
- Δε σας τις δανείζω λέει χαϊδιμέني μ' χα'.
- Δε σας τις δανείζω δε σας τις πουλώ.
- Δε σας τις δανείζω λέει δε σας τις πουλώ.
- Θέλω να τις έχω χαϊδιμέني μ' χα'.
- Θέλω να τις έχω λέει χαϊδιμέني μ' χα'.
- Θέλω να τις έχω να σας τυραννώ.
- Θέλω να τις έχω λέει να σας τυραννώ.]

Τζιρτζέλω

Ντοπιολαλιά	Επεξηγήσεις
Της Τζιρτζέλως τα <i>πιδιά</i> στου <i>χουρό</i> κατέβιναν κι η Τζιρτζέλω <i>πά'</i> κοντά, ' <i>δυο</i> κουβάρια <i>ράμματα</i> . ' <i>δυο</i> σακιά <i>μπαλώματα</i> . <i>Σταματήσι</i> βρε <i>πιδιά</i> , <i>σταματήσι</i> το <i>χουρό</i> , να <i>μπαλώσω</i> τα <i>πιδιά</i> , να <i>μπαλώσω</i> τα <i>βρακιά</i> .	παιδιά στο χορό κατέβιναν πάει (με) (με) Σταματήστε σταματήστε

τραγουδιστά: <https://youtu.be/yQZV3aCgxXQ>

- Της Τζιρτζέ' μπρε μπρε μπρε, της Τζιρτζέλως τα *πιδιά*.
- Της Τζιρτζέ' μπρε μπρε μπρε, της Τζιρτζέλως τα *πιδιά*.
- Της Τζιρτζέλως τα *πιδιά*, *στου χουρό* κατέβιναν.
- Της Τζιρτζέλως τα *πιδιά*, *στου χουρό* κατέβιναν.
- *Στου χουρό* μπρε μπρε μπρε, *στου χουρό* κατέβιναν.
- *Στου χουρό* μπρε μπρε μπρε, *στου χουρό* κατέβιναν.
- *Στου χουρό* κατέβιναν κι η Τζιρτζέλω *πά'* κοντά.
- *Στου χουρό* κατέβιναν κι η Τζιρτζέλω *πά'* κοντά.
- Κι η Τζιρτζέ' μπρε μπρε μπρε κι η Τζιρτζέλω *πά'* κοντά.
- Κι η Τζιρτζέ' μπρε μπρε μπρε κι η Τζιρτζέλω *πά'* κοντά.
- Κι η Τζιρτζέλω *πά'* κοντά, ' *δυο* κουβάρια *ράμματα*.
- Κι η Τζιρτζέλω *πά'* κοντά, ' *δυο* κουβάρια *ράμματα*.
- *Δυο* κουβάρ' μπρε μπρε μπρε, ' *δυο* κουβάρια *ράμματα*.
- *Δυο* κουβάρ' μπρε μπρε μπρε, ' *δυο* κουβάρια *ράμματα*.
- ' *δυο* κουβάρια *ράμματα*, ' *δυο* σακιά *μπαλώματα*.
- ' *δυο* κουβάρια *ράμματα*, ' *δυο* σακιά *μπαλώματα*.
- *Σταματή'* μπρε μπρε μπρε, *σταματήσι* βρε *πιδιά*.
- *Σταματή'* μπρε μπρε μπρε, *σταματήσι* βρε *πιδιά*.
- *Σταματήσι* βρε *πιδιά*, *σταματήσι* του *χουρό*.
- *Σταματήσι* βρε *πιδιά*, *σταματήσι* του *χουρό*.
- [- *Σταματή'* μπρε μπρε μπρε, *σταματήσι* του *χουρό*.
- *Σταματή'* μπρε μπρε μπρε, *σταματήσι* του *χουρό*.]
- *Σταματήσι* του *χουρό*, να *μπαλώσω* τα *πιδιά*.
- *Σταματήσι* του *χουρό*, να *μπαλώσω* τα *πιδιά*.
- [- Να *μπαλώ'* μπρε μπρε μπρε, να *μπαλώσω* τα *πιδιά*.
- Να *μπαλώ'* μπρε μπρε μπρε, να *μπαλώσω* τα *πιδιά*.
- Να *μπαλώσω* τα *πιδιά*, να *μπαλώσω* τα *βρακιά*.
- Να *μπαλώσω* τα *πιδιά*, να *μπαλώσω* τα *βρακιά*.]

Μούλα

Ντοπιολαλιά	Επεξηγήσεις
Αφέντης μούλα μ' στόλιζι, στολίζει κι αρματώνει, μούλα μου λαλεί στόλισ' μι αφέντη μ' στόλισ' μι κι θα σ' τα 'ξαγοράσω, να <i>σι πάου στ'</i> αλυκές, να σε φορτώσω άλας, πέντε <i>λιντσέκια</i> στη μεριά κι άλλα πέντε στην άλλη κι πέντε <i>πανωσάμαρα</i> , να γένουν δεκαπέντε.	στόλιζε με, με σε πάω στις πάνω στο σαμάρι γίνουν

τραγουδιστά:

- Αφέντης Μούλα μ' στόλιζι,
στολίζει κι αρματώνει,
Μούλα μου λαλεί
στόλισ' μι αφέντη μ' στόλισ' μι
κι θα σ' τα 'ξαγοράσω,
να *σι πάου στ'* αλυκές,
να σε φορτώσω άλας,
πέντε *λιντσέκια* στη μεριά
κι άλλα πέντε στην άλλη
κι πέντε *πανωσάμαρα*,
να γένουν δεκαπέντε.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης

Γεννήθηκε στο Λουτρό Ελασσόνας, την Κυριακή 29 Οκτωβρίου 1967 / 11:00 πμ.

Αποφοίτησε από το Γενικό Λύκειο Κρανέας Ελασσόνας, το 1985.

Το 1989 εντάχθηκε στην Ελληνική Αστυνομία, απ' όπου με την εγκληματική συνέργεια του δικηγόρου του (Π.Κ. άρθρο 233, απιστία δικηγόρων), αποτάχθηκε *παράνομα* το 2003, όταν διαπίστωσε πως ο διοικητής του, προστάτευε την παράνομη λειτουργία νυχτερινού κέντρου διασκέδασης στον Βόλο, του οποίου ιδιοκτήτης (άτυπος εννοείται για ευνόητους λόγους), ήταν άλλος αξιωματικός της Α.Δ. Μαγνησίας. Δραστηριότητες που έχαιραν όμως της πλήρους ανοχής, τόσο της Αστυνομίας και του Δήμου Βόλου, όσο και της εισαγγελέως που ανέλαβε να συγκαλύψει και να ... θάψει υπηρεσιακώς ... την υπόθεση! ...

Στις 9 Ιουλίου 2012, μετά από μία τραυματική ερωτική απογοήτευση και μένοντας με τα τελευταία του 50 ευρώ, αποφασίζει πριν βγει στο δρόμο άστεγος, να πραγματοποιήσει τουλάχιστον το μεγάλο του όνειρο και ν' ανέβει στην κορυφή του Ολύμπου! Εν αγνοία του όμως, γνωστός του δικηγόρος από την Ελασσόνα κι από πραγματικό φιλικό ενδιαφέρον, παρερμηνεύει την ανάβαση και την αντιλαμβάνεται άστοχα και αφελώς, ως κίνηση απόπειρας αυτοκτονίας. Ενημερώθηκαν τ' αδέρφια του κι αυτά, απευθύνθηκαν στις αστυνομικές υπηρεσίες του Βόλου για την διάσωσή του. Αυτές όμως διαπιστώνοντας πως τ' αδέρφια του στερούνταν στοιχειώδους ευφυΐας και νομικής εμπειρίας, βρήκαν την ευκαιρία να κλείσουν μία και καλή τους εκκρεμείς λογαριασμούς τους μαζί του. Κι επειδή η απόπειρα αυτοκτονίας, ορίζεται ως ποινικό αδίκημα, έπεισαν τα ανόητα αδέρφια του, να υπογράψουν τον εγκλεισμό του σε ψυχιατρική κλινική, για ν' αποφύγει τάχα τις σχετικές ποινικές συνέπειες! Κι αυτά ως ... ανόητα, υπέγραψαν! ...

Έτσι μετά την επιτυχημένη του τριήμερη ανάβαση στον Όλυμπο, την ώρα που έψαχνε κάποιο μεταφορικό μέσο για να κατέβει από τα Πιρίονια στο Λιτόχωρο κι από κει, να επιστρέψει στο Βόλο, κάνει ωτοστόπ και στο διερχόμενο περιπολικό του τμήματος Λιτοχώρου, το οποίο όμως πήγαινε εκεί, αναζητώντας τον για να τον συλλάβει!!! ... Κι έτσι χωρίς καν να έχει διαπράξει οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα, ή έστω κάποια απόπειρα αυτοκτονίας όπως διακαώς προσδοκούσαν οι αστυνομικές και εισαγγελικές υπηρεσίες, χωρίς καν να υφίστανται δηλαδή οποιεσδήποτε ποινικές, ή άλλες νομικές ευθύνες, απλά και μόνο με την υπογραφή και την ... αμέριστη συγκατάθεση των αδελφών του ..., συλλαμβάνεται και εγκλείεται *παράνομα*, για δύο περίπου μήνες στην κλινική οξέων της Νέας Εφέσου, μέχρι να ... εθιστεί στα σκληρά ψυχιατρικά ναρκωτικά! ... Αδέρφια, γονείς, συγγενείς, φίλοι, κανείς δεν απέτρεψε το πρόστυχο έγκλημα εις βάρος του!!!;;; ... Αντιθέτως, το ευλόγησαν κι από πάνω!!! ...

Ακολουθούν τρία χρόνια εξάρτησης από τα ναρκωτικά που του χορηγούν εγκληματικά και παράνομα και καταφέρνει μόνος του, μετά από φρικτή κι επώδυνη προσπάθεια να γλιτώσει. Όλο αυτό το διάστημα όμως, είχε περιέλθει άθελά του στην οικονομική εξάρτηση κυρίως της μικρότερης αδερφής του, η οποία για να ξεφύγει απ' αυτή τη φροντίδα, του παραχωρεί για χρήση το νεόδμητο σπίτι της στο Λουτρό, όπου και μετακομίζει στις 15 Μαρτίου 2017. Από τις πρώτες κιόλας μέρες στο χωριό και την όλη συμπεριφορά των αδελφών του, διαπιστώνει πως η εκδίωξή του κι από κει, ήταν ήδη προαποφασισμένη! Κι όντως, με την ευκαιριακή αφορμή του καλλιτεχνικού του έρωτα με την Δαιμόνα (οικονομική εξάρτηση όμως σημαίνει και

προσωπική και φυσικά, ούτε λόγος για Τέχνη ή έρωτα!!!), με πρόστυχο τρόπο και την ... αχαλίνωτη αγάπη των αδελφών του ..., αναγκάζεται και πάλι βίαια, σε εξορία από το Λουτρό την 30^η Μαρτίου 2018

Όταν ήταν ακόμη νήπιο, ο ξάδερφος του πατέρα του Τέλης Μπλάντας από τον Τύρναβο, είχε πάει για επίσκεψη στο Λουτρό και του έδειξε πώς να σχεδιάζει ένα απλό σκίτσο λαγού, ξεκινώντας μ' ένα μεγάλο 6. Εντυπωσιάστηκε τόσο πολύ που το πρόβλημα της βασικής φόρμας του λαγού επιλύονταν μ' ένα 6 και μ' αυτόν τον απλό τρόπο, από τότε μνήθηκε στην Τέχνη και στην τεχνική της ζωγραφικής!

Το 1989, διοργάνωσε την πρώτη του ατομική έκθεση ζωγραφικής στο Βόλο, η οποία καλύφθηκε ευρέως απ' όλα τα τοπικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, καθότι ήταν και ο πρώτος αστυνομικός στην πόλη, που επιχειρούσε για πρώτη φορά, μία τέτοια πολιτιστική κίνηση! Πήρε επίσης μέρος, στις πρώτες εκθέσεις ζωγραφικής αστυνομικών, που διοργανώθηκαν εκείνη την περίοδο στην Αθήνα από την Ελληνική Αστυνομία, ο σχεδιασμός των οποίων, έγινε πάνω σε προσωπική του αναφορά. Συνολικά πραγματοποίησε 4 ατομικές εκθέσεις και συμμετείχε σε άλλες 17 ομαδικές, στο Βόλο και στην Αθήνα. Προσωπικές του τεχνοτροπίες τα «**τακ**», η «**συνδραστική ζωγραφική**» και η «**δαρτή αγιογραφία**».

Η πολυτάραχη ερωτική περίοδος που ακολούθησε τη διάλυση του γάμου του, κατέστη ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης και τον μύησε στις τεχνικές της ποίησης και της λογοτεχνίας. Συγγραφικά του έργα η ποιητική συλλογή «**ΨΥΧΗΣ γε ΧΕΙΡΩΝ**» (2003-07), τα φιλοσοφίσματα «**Γνωμικά**» (2005-15), η «**Μαθηματική φιλοσοφία**» (2006-14), ο Α' τόμος του θεατρικού του «**δυο-λόγου**» «**ΣΕΙΡΙΟΣ και ΑΜΦΙΘΕΑ**» (2006), η ποιητική συλλογή «**Ριμανθός**» (2006-12), το χρονογράφημα «**Όλυμπος**» (2012), τα λογοτεχνήματα «**Γραφανθός**» (2010-17), τα εγχειρίδια «**Τέχνης**» (2016), «**Κρίση**» (2017), τα ερωτήρια «**Δαιμόνα**» (2017-18), «**Ερωτήνη**» (2018), τα στιχάρια «**Ξύλινη εποχή**» (2018), οι λαογραφικές συλλογές «**Ρουγκαντζιάρια**» (2017), «**Απόκρεω**» (2018) και μερικά ακόμη ημιτελή έργα. Το σύνολο του συγγραφικού του μόχθου, βρίσκεται δημοσιευμένο στον προσωπικό του ιστοχώρο:

<http://olympiakopantechnon.gr/category/e-books-am/>

Την Τετάρτη, 11 Ιουλίου 2018 / 5:30 πμ, ξυπνά από ένα όνειρο, όπου ο ηθοποιός Θεόδωρος Αθερίδης, τον παρότρυνε να γράψει τραγούδια, δίνοντάς του τον στίχο «**όμορφη μικρή μου Αμπούλα**» κι έναν συγκεκριμένο ρυθμό. Και με βάση αυτά τα δύο, συνθέτει την ίδια μέρα, το πρώτο τραγούδι της ζωής του «**ΑΜΠΟΥΛΑ**»! Ακολουθούν οι συλλογές τραγουδιών «**Τα Δωρικά**» (2018), «**Χορευτάρια**» (2018) «**Αλλόκοτα**» (2018), «**Κύκνεια**» (2018), δημοσιευμένες στο **ΟΠΚανάλι ΕΥ – ευ.ε** του **YouTube**.

Επιπλέον στην πολιτισμική του δραστηριότητα, περιλαμβάνονται:

- η διαμόρφωση της φιλοσοφικής θεωρίας του **Απειρισμού**, αλλά και η θεοπλασία του **Απείρου** από τις 22 Ιουλίου 2006 / 8:55 μμ (η πρώτη καταγεγραμμένη θεοπλασία της ιστορίας) (<http://olympiakopantechnon.gr/a-theory/>),
- στις 19 Ιουλίου 2007 η έμπνευση και στις 3 Νοεμβρίου 2009, η νομιμοποίηση και καθιέρωση του ανωτάτου πολιτισμικού θεσμού **ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ** (Ολυμπιακοί Αγώνες Τέχνης) (<http://olympiakopantechnon.gr/>), καθώς και
- το πολιτικό κίνημα **Γεωνία**, από τις 18 Απριλίου 2015, που υποστηρίζει την μετεξέλιξη της δικτατορίας των ηλιθίων (δημοκρατίας), σε **πολιτοκρατία**. Μία κοινωνία δύο τάξεων, την κατώτερη των ιδιωτών και την ανώτερη των πολιτών, με διακριτά δικαιώματα και υποχρεώσεις, στις οποίες όμως θα εντάσσονται οι ενήλικες, αυτοβούλως (http://olympiakopantechnon.gr/g-basic_principles/).